

[Haunstrup Clemmensen.]

sikring, således at der altså bliver fri mulighed for at fradrage disse udgifter, idet de ikke som hidtil skal medtages inden for den gældende 1.000 kr.s, respektive 1.500 kr.s ramme.

Jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at der også er behov for andre forbedringer på dette område. Vi finder, at det i en situation, hvor obligationsmarkedet har udviklet sig, som det har, er uforståeligt, at regeringen endnu ikke har taget initiativ til at foreslå, at obligationsopsparing skal kunne komme ind under disse ordninger. Vi er helt klar over, at der kan være administrative problemer forbundet hermed; men jeg henleder opmærksomheden på, at kredit- og hypotekforeningerne har tilbudt via deres indskudsordninger at påtage sig de administrative byrder, der eventuelt kunne være på dette område. I øvrigt henviser jeg til, at et mindretal inden for opsparingsudvalget, nemlig Erhvervenes Skatsekretariats repræsentanter, har foreslået en ordning, som jeg finder på mange måder må være hensigtsmæssig og overkommelig og nem at administrere, en ordning, hvorigennem obligationsopsparing kommer med. Jeg håber meget, at den højtærede minister vil vise sympati og forståelse for denne tanke.

Ligesom ved tidligere lejligheder gør jeg opmærksom på, at investeringsforeninger er en opsparingsform, der utvivlsomt er behov for i disse år, og som må have samfundets interesse. Selv om jeg er klar over, at der her er betydelige administrative problemer, er jeg skuffet over, at hverken opsparingsudvalget eller den højtærede minister har kunnet finde frem til en ordning, hvorefter disse foreninger kunne få skattebegunstigelse for medlemmernes opsparing.

Derudover vil jeg gerne, ligesom allerede det ærede medlem hr. Foged har gjort det, sige, at den grænse på 1.500 kr., som regeringen nu foreslår, efter vor opfattelse er ganske utilstrækkelig. Jeg håber, det er sagt så tydeligt, at det ikke kan misforstås, at vi finder den ganske utilstrækkelig. Vi mener, at et beløb på 2.500 kr. eller 3.000 kr. må være et langt rigtigere beløb.

Må jeg endelig vedrørende lovforslaget om ophævelse af loven om skattelettelse for visse indskud sige, at vi erkender, at

det er en administrativt vanskelig lovgivning, men man kan vel ikke benægte, at den har været af værdi for en lang række ikke mindst yngre, der som parcelhusejere og som selvstændige erhvervsdrivende inden for landbrug eller andre erhverv har haft store lån at afdrage på, især i de første perioder, efter at de har sat sig for denne investering. Jeg beder den højtærede minister erkende, at der over for denne store gruppe medborgere med de tre lovforslag, sker en forringelse af deres hidtidige muligheder for at bære den opsparingsbyrde, de har påtaget sig i kraft af de investeringer, de har foretaget. Jeg tror i virkeligheden, man kan sige, at den ramme, der allerede under omsforliget blev skitseret for skattebegunstigelser og for størrelsesordenen deraf, ikke længere er opfyldt for denne store gruppe medborgere, hvis disse tre lovforslag og intet derudover gennemføres. Det mener vi ikke er rimeligt, og det vil vi i udvalget arbejde for en ændring af.

Afslutningsvis vil jeg understrege, at vi mener, regeringen også på mange andre områder end via disse tre lovforslag øver indflydelse på opsparingsens størrelse i vort samfund. Vi mener ikke mindst, det er ejendommeligt, at man, samtidig med at disse tre mindre lovforslag drøftes, har været inde inde på tanker om, og vel oven i købet har stillet konkret forslag om, at andre love, der i virkeligheden har opsparingsfjendsk karakter, skulle gennemføres. Nu er det efterhånden lidt svært at holde styr på, hvilken udskrivningslov det egentlig er regeringen i øjeblikket går ind for, men jeg forstår, at det nærmest er den tredje skitse, forslaget om 8 pct.s forhøjelse af alle satser i statsindkomstskatteloven, og da må man vel have lov til at spørge, om det i hvert fald ikke vil mindske den private opsparing i betragtelig grad, hvis et sådant forslag gennemføres. Det fremsatte forslag til lov om forhøjelse af selskabsbeskatningen mener jeg også virker i samme uheldige retning.

Det må vel være det først fornødne, at man ikke ligefrem gennemfører forslag, der har negativ betydning for opsparingen på et tidspunkt, hvor det er øget opsparing, der er behov for. Jeg tror, man må erkende, at således som beskatningen er også af renteindkomster, med det inflationstab, der er på de opsparede midler, er det en